

Jeg kan se for mig, at vi får det samme problem også med det nye regelsæt: Der vil være nogle forhærdede sjæle, som selv om deres butik måske bliver lukket i en periode, åbner den igen, uden at problemerne er blevet løst. Det er derfor, vi peger på, at der er brug for et ekstra virkemiddel, og så foreslår vi en enkel løsning med fjernelse af momsregistreringen. Det er administrativt enkelt at have med at gøre. Det er en løsning, som ikke kræver oprettelse af nye bureaukratier og lignende, og det er sådan set det geniale ved Enhedslistens forslag, synes vi selv.

Vi har altså den opfattelse, at det vil vise sig i den kommende tid, at for at løse det udestående problem med disse butikker, som simpelt hen ikke vil forbedre forholdene, og hvor bøder heller ikke rigtig slår til, skal der altså tages dette lidt skrappe middel i brug. Det tror jeg alle vil komme til at erkende. Det bliver altså ikke i dag, men med et tilsagn fra regeringen om, at vi vil kunne få en evaluering inden for en rimelig tidsperiode, når vi har afprøvet virkningen af den nye bestemmelse, må vi jo så tage diskussionen igen.

Jeg tror som sagt desværre ikke, at vi har løst problemet med den lov, som trådte i kraft den 1. januar, fordi den stadig væk tillader dem, som kynisk spekulerer i en lav standard, at fortsætte. De betaler måske nok bøden, men de ignorerer det, så det middel virker altså ikke. Og bliver butikken lukket, bliver den kun lukket rent midlertidigt, og de bedyrer over for myndighederne, at nu er alt i orden, og så er man nødt til at tillade, at de fortsætter, for man kan jo ikke have tilsynet stående ude i butikken døgnet rundt. Der er altså nogle brodne kar, hvor det regelsæt, vi har, ikke er tilstrækkelig godt.

Jeg synes, vi har haft en god debat, fordi alle er enige om, at disse problemer skal løses. Man har så fra flertallets side nogle forhåbninger til den lovgivning, man selv har vedtaget, men som vi altså ikke mener er god nok. Men hvis vi kan blive enige om, at vi i udvalget kan få et tilsagn fra ministeren om, at man følger tingene, og at vi på et tidspunkt får en redegørelse og en evaluering, må vi jo se, hvem der får ret – om ministeren får ret i, at nu er der taget hånd om problemerne, eller om Enhedslisten har ret i, at de desværre nok også vil fortsætte efter de nye regler. Når vi har set det om et stykke tid, kan vi drøfte igen, om det f.eks. er den løsning,

Enhedslisten her har foreslået, vi bliver nødt til at gribe til.

Jeg mener lige så godt, vi kunne tage os sammen og gøre det nu, men det bliver altså ikke i denne omgang, men det kan det så blive i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg tror, der ligesom er noget, hr. Keld Albrechtsen har glemte: Når en forretning er blevet lukket på grund af svineri, dårlige eller fordærvede fødevarer, eller hvad der nu kan være grund til lukningen, skal man tænke på, at der altså også er noget, der hedder forbrugere. Og vi forbrugere er altså ikke så dumme, at vi lige mosler ind og køber varer derinde, hvis det er den samme indehaver, der åbner igen 14 dage efter eller sådan noget. Jeg tror, noget af det hårdeste, man kan gøre mod ejeren, er at lukke butikken, og forbrugernes evne til at indse det skal nok hjælpe.

Så vil jeg godt sige, at vi har jo haft en stor diskussion om offentliggørelse. Offentliggørelse skal ske med det samme og ikke 3-4 måneder efter, at folk har rettet deres fejl. Det er umenneskeligt at gøre det på den måde, og derfor skal opdateringen af de forhold, der bliver rettet, hurtigt ind i offentliggørelsesfasen. Det diskuterede vi meget under udvalgsarbejdet med fødevareloven, og jeg håber, det kommer til at virke.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo rigtigt, at forbrugerne spiller den afgørende rolle, fordi man som forbruger kan lade være med at købe ind i en butik, som er for dårlig; det er klart. Men man skal jo også vide det, og for det første har vi altså det problem, at reglerne om offentliggørelse af måleresultater ikke er gode nok, og så kan vi som forbrugere faktisk ikke rigtig vide, om f.eks. hygiejnen er i orden, og for det andet kan vi naturligvis heller ikke vide, om det f.eks. er ulovligt importerede varer, for det oplyser butikken naturligvis ikke.

Der er altså grænser for, hvad vi som forbrugere kan vide, og derfor står vi altså i det problem, at vi som forbrugere også er nødsaget til at have tillid til, at hygiejnen i f.eks. en bagerbutik er i orden. Desværre viste en undersøgelse fra København, at det er hygiejnen ikke altid, men det kan man ikke se, når man kommer ind